

עת"א 20565/10/15 - ינון שוקר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 20565-10-15 שוקר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר - זימונים ואח'
לפני:
כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד
כב' השופטת דנה מרשק-מרום,
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין
העותר ינון שוקר (אסיר)
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד שי רודה

ב"כ המשיבה 2 - עו"ד לילך שטיבל

העותר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

עתירה נגד החלטת ועדת השחרורים מיום 24.9.15 (בראשות השופט בדימוס חיים חדש) לדחות את בקשת העותר לשחרור מוקדם.

העותר יליד 1968, מרצה מאסר ראשון לתקופה של 8 חודשים בגין עבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבת צמיד זהב.

תחילת ריצוי מאסרו היתה ביום 7.6.15, מועד חלוף שני שליש ממאסרו (בניכוי מנהלי) היה ביום 19.10.15, מועד תום ריצוי מאסר מלא יהיה ביום 30.1.16 (ובניכוי מנהלי 9.1.16).

ברקע, לעותר חמש הרשעות קודמות בעבירות מגוונות ובין היתר הזק לרכוש במזיד, השגת גבול פלילית, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות התפרצות וגניבה, החזקת נכס חשוד כגנוב, הפרת הוראה חוקית, החזקת מכשירי פריצה וקבלת נכסים שהושגו בפשע.

חוות דעת גורמי הטיפול מלמדת כי העותר לא משולב בחינוך או בתעסוקה ועל אף שמודה במיוחס לו משליך את האחריות לביצוע העבירה על גורמים חיצוניים ובעיקר על המצב הכלכלי בו היה שרוי בעת ביצוע העבירה תוך שהוא עסוק בשאלה מדוע לא נגזרו עליו עבודות שירות. טרם שולב בטיפול בתחום עבירותיו. במהלך הדיון שלפנינו הציג ב"כ העותר את מכתבה של קצינת האסירים נושא תאריך 22.11.15 ולפיו שולב העותר בקבוצה טיפולית בתחילת חודש זה לקבוצה בת 14 ממפגשים. עד כה השתתף בשלושה מפגשים בלבד.

בחוות דעת שהתקבלה מרש"א נקבע כי אינו מתאים לתכנית. הוא אינו מכיר את עולם הטיפול ואינו חושב שהוא זקוק לו. האסיר אינו לוקח אחריות על ההתדרדרות בחייו ועל בחירותיו לעסוק בפלילים, מדמה עצמו כקורבן וניכר כי אמירותיו השטחיות נשענות שוב ושוב על רצונו בשחרור מוקדם ולא בנזקקות לטיפול או רצון לשינוי.

גם משטרת ישראל מתנגדת לשחרור מוקדם. מדובר באסיר הנחשב רצידיביסט בתחום הפלילי. נטען כי לחובתו 27 עבירות בתחום הרכוש וקיימת אפשרות כי שחרורו המוקדם יסייע בידו לשוב לפעילות פלילית ללא מגבלות הכלא, היינו מסוכנות הנשקפת ממנו.

בהחלטתה סוקרת הוועדה את עברו הפלילי של העותר ואת טיעוני ב"כ הצדדים, מפנה לעמדת הגורמים המטפלים תוך בחינת טענות העותר שעמדתם אינה תואמת את נכונותו לשיתוף פעולה בטיפול. כן קיימת התייחסות לטענות העותר כי לא שולב בטיפול בשל יתרת מאסר קצרה. הוועדה מפנה אף לדוח רש"א ולטענת העותר בדבר אי הבנה בעניין זה.

באשר לתכנית הפרטית "דף חדש" מטעמה של העו"ס מיכל לובסקי לא מוצאת הוועדה שיש בה כדי לאיין או אפילו להפחית בצורה משמעותית את המסוכנות הנשקפת מהעותר לציבור עם וכאשר ישוחרר בשחרור מוקדם. הוועדה התייחסה לשוני המוחלט מההתרשמות מהאסיר בין גורמיה טיפול בכלא ורש"א שמצאנו כי אינו מתאים לבין ההתרשמות ההפוכה של המרכז הפרטי תוך שראתה לנכון להתייחס בזירות לשוני האמור. הוועדה לא התרשמה שהיתה אי הבנה בין נציגת רש"א וגורמי הטיפול בכלא לבין העותר. היא גם לא השתכנעה שהעותר עבר שינוי משמעותי בתפיסת עולמו, בשל כך לא מצאה הוועדה שיש בתכנית פרטית כדי לאיין מסוכנות ודחתה את הבקשה.

תמצית נימוקי העתירה היא לשגיאה בקביעת המסוכנות מצידו של העותר. העותר מסביר את השוני בהתרשמות גורמי הטיפול ורש"א ממנו אל מול התכנית הפרטית בכך שהיתה אי הבנה בינו לבין גורמי הטיפול וטוען כי הוועדה שגתה כשקבעה שאין פניו לשיקום. עוד טוען העותר כי הדוח הסוציאלי נושא תאריך 15.6.15 והתאמתו לתכנית רש"א ניתן ביום 22.6.15 כל זאת ימים ספורים לאחר תחילת ריצוי מאסרו (7.6.15), כשהתכנית הפרטית נכתבה מאוחר יותר לאחר שריצה חלק ממאסרו והפנים את מעשיו. בהקשר זה טוען העותר כי מאז יוני 2015 לא התקיים כל ניסיון שיקום ממשי מצד גורמי שב"ס, על אף פניותיו, לא נהלו עימו שיחות, לא הוצעה לו עבודה או פעילות חינוכית.

תמצית תגובת המשיבה היא כי מדובר בהחלטה סבירה שאין מקום להתערבות בה.

לאחר שעיינו בעתירה, בהחלטה שביסודה ובתגובת המשיב על נספחיהם, ולאחר שהשלימו הצדדים את טיעוניהם בעל פה לא מצאנו מקום להתערבותנו, זאת משלא מצאנו כל פגם בהחלטת הוועדה.

כידוע על העותר להוכיח כי ראוי הוא לשחרור וכי לא נשקפת ממנו מסוכנות. במצב הדברים הנוכחי על רקע חוות דעת הגורמים הטיפוליים הן גורמי הכלא והן רש"א בדבר אי התאמתו של העותר לרבות היעדר הפנמה מצידו, לא עלה בידי העותר להוכיח כאמור.

יש להזכיר כי ערכאה זו אינה שמה עצמה במקום וועדת השחרורים, אלא בוחנת את החלטותיה על פי אמות המידה המנהליות. הוועדה בהחלטתה נושא העתירה נתנה את דעתה לשיקולים הנדרשים והחלטתה מבוססת כדבעי. על מנת שלא להותיר את הדף חלק נציין כי שילוב היעדר הליך טיפולי ביחד עם עברו הפלילי והיעדר הפנמה מצידו למלוא אחריותו, מוביל בהכרח למסקנה כי החלטת הוועדה מצויה בהחלט במתחם הסבירות ואינה לוקה באופן כלשהו המצדיק התערבותנו.

בנסיבות אלה נדחית העתירה.

ניתן והודע היום י"ב כסלו תשע"ו, 24/11/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

דנה מרשק-מרום, שופטת

יעקב שפסר, שופט, אב"ד